

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdag.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 13 FEBRUARI.

Diefstal in de Nationale Bank.

Gisteren middag heeft het bestuur der Nationale Bank te Antwerpen, een telegram uit Brussel geteekend Rossel, commissaris van politie aldaar, ontvangen, meldende de aanbidding der twee belichten, welke maandag avond, op den Boulevard Montmartre, te Parijs, door een fransch politiemann, met de hulp van een vigilant-koetsier zijn gevat.

Volgens het schijnt zou het deze laatste zijn, welke het eerst de twee dieven herkend heeft. Riffart heeft zich gewillig laten aanhouden, maar De Vos heeft zich hardnekkig verdedigd; bij heeft drie revolverschoten op den agent en op den koetsier gelost; de vigilant is beschadigd, en de politieagent is gekwetst. Men is er weldra in gelukt De Vos te ontpoppen, en de twee gevangenen zijn vervolgens naar de prefectuur gebracht; er werden nog 38.000 franks op hen bevonden. Beiden hebben bekentnissen gedaan. Riffart was neerslachtig, maar wat De Vos betreft, deze gloeide van gramschap en woede.

De aanbidding der schelmen is grotendeels aan de antwerpse en aan de brusselsche politie te danken; men weet dat er een inspecteur der politie en een bediende der Nationale Bank van Antwerpen, alsook een politie-kommissaris van Brussel, zich naar Parijs hadden begeven, om de twee belichten op te sporen. Bij hunne aankomst aldaar, hebben zij zich onmiddellijk bij den prefekt begeven, welke hen zeer goed ontfing en niets verzuimd heeft, om de zaak te doen gelukken.

De portretten van De Vos en Riffart, welke de belgische politie bij zich had, zijn te Parijs in groot getal nagemaakt en naar al de statieën van den ijzeren weg gezonden; de gantsche politie van Parijs alsook al de vigilant-koetsiers, waar onder zich eenige Vlamingen bevonden, werden van het feit verwtitigd en hun werden fotografieën van de beschuldigen meegedeeld. M. de prefekt stelde M. Claude, opper-policieaan, ter beschikking der belgische agenten, en ongeveer 80 fransche inspecteurs der openbare veiligheid te Parijs, en welke met de bewaking der verdachte huizen gelast zijn, deden insgelijks opzoekingen. Het grootste gedeelte dezer personen bevond zich maandag avond, op het oogenblik dat de schelmen gevat werden, op den Boulevard Poissonnière. De belgische agenten waren juist uit Parijs vertrokken, uitgenomen een politie-agent van Brussel.

De uitlevering van den schuldige zal eerlang geschieden. Wat de aangehoulene De Vos echter betreft, deze zal in Frankrijk voor moordpoging worden vervolgd.

De opzoekingen in Parijs hebben geduurd van den 7 tot den 10 dezer maand, de maatregelen waren op zulke wijze genomen, dat de twee dieven de stad niet konden verlaten.

STADS- EN PROVINCIE NIEUWS.

De troep Bohemianen of Zingaris die zich sedert eenigen tijd in de omstreken van Maastricht hielden, is gisteren namiddag te Tongeren aangekomen. Men weet dat deze dwalende bende sedert eenigen tijd te Oud-Vroenhoven op de belgische grens gekampeerd was. De doorgang over het belgisch grondgebied was hun niet toegelaten. Heden hebben zij toelating bekomen om door ons land te trekken en zich naar Frankrijk te begeven. De aankomst dezer uitheemsche reizigers heeft de algemeene nieuwsgierigheid in onze stad gaande gemaakt.

Het ontslag van M. Hermans als notaris te Maeseyck, is aangenomen.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 261 paarden, 261 hooftbeesten, 31 schapen, 89 vette varkens en 431 magere varkens.

Binnenland.

Men schrijft uit Blankenberge: Onze stad wordt als onderst boren gekeerd; sedert 1872 zijn er meer dan vijftig nieuwe gebouwen aangelegd; waarvan vele reeds opgemaakt, andere ver gevorderd zijn, en naar alle waarschijnlijkheid voor het aanstaande badaizoen in gereedheid zullen gebracht worden. Jammer dat de schaarsheid van steen menigen belet heeft hand aan het werk te slaan; bij gebrek aan steenen moeten de werken blijven stil liggen. — Toekomstige jaar volgens het schijnt zal het nog veel erger gaan; men telt reeds boren de vijftig ontwerpen voor bouwving van Gasthoven en huizen, rekent

hierbij de ontworpen belangrijke stadswerken, die zekerlijk geene kleine hoerleelheid steenen zullen benoedigen, en van nu heeft men al de zekerheid dat de menigvuldige steenovens die rond Blankenberge werkzaam zijn de noodige steenen niet zullen kunnen leveren; voegt bij dit alles dat men voornemens is nieuwe gewesten met een tiental nieuwe straten te openen en men zal zich een klein denkkeeld kunnen vormen van de buitengewone uitbreiding en de vergrooting van Blankenberge.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Een telegram uit Parijs meldt dat in zitting van vrijdag van de commissie der Dertig de inleiding van het ontwerp der commissie is aangenomen met 14 stemmen tegen 4. Verscheidene leden hebben zich onthouden aan die stemming deel te nemen. De drie eerste paragrafen van artikel 1 werden zonder beraadslaging aanvaard. De opstel van het gouvernement, rakende het vierde paragraaf, werd bestreden door de heeren de Broglie, Max. Richard en verschillende andere leden. Het opstel der commissie werd met 24 stemmen tegen 2 aanvaard. Het laatste paragraaf van art. 1 werd aangenomen. Het eerste paragraaf van art. 2 werd na eene kortstondige beraadslaging gestemd. Aan het tweede paragraaf, waarbij aan den president der republiek het recht werd verleend om bij boodschap, op beweegredenen gestaafd, eene nieuwe beraadslaging te vragen, indien hij niet vooraanadelijk is geboord geworden, vroeg de heer Thiers om de woorden weg te laten: « Indien hij niet vooraanadelijk is geboord geworden. » Na eene langdurige beraadslaging werd de weglating der woorden aangenomen met 11 stemmen tegen 10. Aan het tweede paragraaf van art. 2 werd door den heer Thiers eene wijziging voorgesteld, waarbij gevraagd werd om de derde beraadslaging tot twee maanden te mogen uitstellen. Die wijziging werd aangenomen met 15 stemmen tegen 7. Hierna werd art. 3, dat de ondervraging betreft, laagdurig besproken. De heer Lucien Brun stelde voor, dat men de vergadering zou laten oordeelen, of de president moest geboord worden. Er werden nog andere wijzigingen voorgesteld, om het oordeel aan den ministerraad over te laten. Geene beslissing werd genomen en de commissie moest de beraadslaging voortzetten.

NOG EENE SCHIPBREUK. — ZESTIEN SLACHTOFFERS.

Men leest in den *Courrier du Havre*: Zaterdag avond, op een nog al gevorderd uur, heeft men de goelet Sarah gezien, noodseinen gevende op de hoogte van Balbriggan. De reddingsboot van Scherrin werd onmiddellijk in zee gezet om het schip ter hulp te snellen met eene ekwipage van 11 man, genomen tusschen de visschers en de kustwachters. Het valt ons pijnlijk te bekenen, dat de sloepen onder weg omkanelden, en dat van de 11 personen 9 omkwamen en slechts twee konden gered worden. Wat de goelet betreft, zij werd op eene rots aan stukken geslagen. De ekwipage, samengesteld uit zeven personen, verdronk. Hetzelfde dagblad meldt, dat de stoomer *Perseire*, uit Schotland wederkeerende op eenen Duitschen driemaster, de *Laura* is geloopen en hem heeft doen zinken; maar dank aan het moedige gedrag der ekwipage van de *Perseire*, al de personen, die zich aan boord van de *Laura* bevonden, gered. »

EENE SCHIPBREUK AAN DE SABLES D'OLONNE.
Hartscheurende bijzonderheden.

Indien dit zoo blijft voortgaan, dan zullen wij ons verplicht zien om in ons dagblad eene bijzondere rubriek te openen voor de zee-rampen. Ziehier wat wij heden in de *Phare de La Loire* aantreffen over de ramp, waarvan wij in ons nummer van 6 Februari een woord gerept hebben: De zondag van 2 Februari 1873 moet aanzien worden als een dag van rouw en schande voor de haven van Sables d'Olonne. In vollen dag, heeft eene bevolking van 9000 inwoners, waarvan de helft zeelieden, op 400 meeters van het strand, zonder hulp of bijstand, en na een langen en wreeden doodstrijd, de equipage laten omkomen eens Engelschen stoomers. die met man en muis gezonken is. Ziehier de feiten in hunne bloote en hartscheurende waarheid: De schoone stoomer *Bedlington*, over vier maanden gebouwd, van eene tonning van 400 ton, toebehoorende tot haven van Newcastle-on-Tyne (Engeland), kapitein Clare, met elf man equipage, was eene lading van graan komen innemen in de haven van Sables d'Olonne. Ten 7 ure 's morgens uit de haven gekomen moest de *Bedlington* ten gevolge van een onge-

val aan de machienen, op eenigen afstand van het strand blijven liggen. De loods der haven slecht weder voorziende, verliet het toen. Rond 10 ure begaf de heer W., die het schip bevracht had, door deze beweegloosheid ongerust gemaakt zich naar de vuurbaak, om zich in betrekking te stellen met den kapitein, die op het bek stond en herhaalde malen om hulp vroeg. Maar toen begon men ontoereikendheid en de onbekwaamheid der zeedienst in te zien; het was mogelijk om de minste mededeeling, het eenvoudigste signaal aan het in nood zijnde schip te doen. De heer W., deed toen naar Rochefort telegrafieren om eenen toogboot te vragen, want de zee werd zeer onstuimig, en al de bevoegde mannen, ziende dat de *Bedlington* op zijne ankers voortdreef, voorspelden reeds zijn aanstaande verlies. Men moest dus elf mannen gaan verlossen, welke men aan eene zekere dood zag blootgesteld. Men kon het des te gemakkelijker, daar eene vischloep zonder eenige moeilijkheid juist in de haven kwam binnengeploepen.

Maar men liet het tempeest aanvangen en niets, volstrekt niets werd voor de redding der manschappen te werk gesteld. Nogtans, sedert twee uren had de *Bedlington* de noodvlag opgescheuten. Er is daarenboven te Sables d'Olonne een reddingsboot, welke zijn kapitein heeft. En zou men het gelooft? Toen men vroeg om dien boot in zee te zetten, wist men zelf niet, waar de overste of de boot zich sedert drie jaren als eene eenvoudige nieuwsgierigheid bevindt, want sinds dien werd hij niet meer gebruikt, ondanks de talrijke rampen, welke hier plaats hebben gehad.

Eindelijk, na de hartscheurende tooneelen, hebben deze ongelukkige matrozen, verlaten in tegenwoordigheid van deze ongasvrije haven, zich dezen in zee geworpen, en genen, waaronder kapitein Clare, welke ik daags te voren de hand had gedrukt, eenvoudig de dood op het schip afgewacht.

Door de woedende golven voortgeslingerd, werd de stoomer in twee geslagen. Een der matrozen, in het want gezeten, hield er zich gedurende zes uren aan vastgehecht, wanhopige kreten slakende. Welke wreede doodstrijd! Hij zag gansch die bevolking, getuige van zijnen doodstrijd, en die hem koelbloedig verliet; rond elf ure viel hij in zee met den mast, dien hij had verlaten. 't Was een jongeling!

Rond half vijf hadden drie mannen zich al zwemmende, en met de sloep gered; een hunner, erg gewond, werd aan wal door doctor Maudel verzorgd. Het zijn de genaamden: D. Jovès, stuurman, en de twee broeders Elias (Hollanders).

Zijn omgekomen: Charles Clare, kapitein, gehuwd, Engelschman; William Masson, 1e machinist, Engelschman; Josef Here, 2e machinist, Engelschman; William Liler, Holiander, en vier Belgen, waarvan men de namen niet kent.

Ik meen echter te moeten bestatigen, dat eene bewoners van Sables zich moedig hebben vertoond om de mannen te redden, die zich in zee hadden geworpen. Eenige Bretons, ik moet het tot hunne groote eer zeggen, eemige Bretons, die hier te Sables wonen, hebben het voorstel gedaan om den reddingsboot in zee te geleiden; eemige werklieden zouden zich bij hen gevoegd hebben. Hoe komt het toch dat men de verkleeftheid der mannen niet heeft willen of kunnen gebruiken?

De eer der nationale zeevaart eischt een onderzoek over dit drama, en er hoeft eene strenge en voorbeeldige straf. Er moet licht verspreid worden, om te weten, hoe 't mogelijk is dat 18 menschen, een stoomer en eene vischloep, op minder dan 15 dagen vergaan, hulpeeloos, aan den mond eener fransche haven!

De *Univers* kondigt een uittreksel af uit eenen brief van eenen der laatste ministers van Napoleon III, waarvan hij de echtheid waarborgt. Die brief is gedagteekend van den 2 Januari 1873 en bevestigt de nauwkeurigheid der onlangs afgekondigde bekendmakingen des hertogs de Gramont.

De brief verklaart dat, indien er geen traktaat met Oostenrijk en Italië geteekend werd voor onzen val, van den 21 Juli 1870 af de reden daarvan was, dat Oostenrijk het Keizerlijk gouvernement verzocht, om Rome aan de Italianers te geven, en dat het Keizerlijk in dien ootereenden act niet wilde toestemmen.

Men zegt nu weër, dat het proces tegen maarschalk Bazaine niet in Maart beginnen zal. Sommigen ditschen zelfs het oude nieuwske op, dat de behandeling uitgesteld zal worden tot na de volkmen ontruiming van het grondgebied. De waarheid schijnt te wezen, dat generaal Rivière rustig voortarbeidt aan zijn akte van beschuldiging, die eerstdaags gered moet

komen, om dan aan het oordeel te worden onderworpen van den minister van oorlog en aan dat des heeren Thiers. Ook zal een afschrift worden verstrekt aan generaal Pourcet, die het ambt waarneemt van regeerungscommissaris.

Spanje.

Koning Amedeus ligt met zijne ministers zoodanig overhoop, dat hij aan den voorzitter van den ministerraad zijn verlangen heeft uitgedrukt om af te treden. Verschillende pogingen zouden reeds aangewend zijn om hem van besluit te doen veranderen, doch hij schijnt vast bij zijn voornemen te blijven. Het gerucht loopt dat indien de koning afstand van den troon doet, de senaat en het congres zich in eene enkele Kamer zullen vereenigen. Reeds is in het congres een voorstel nedergelegd om zich in bestendigheid te verklaren. Tot hiertoe greep gene waande plaats Het leger en de burgerwecht zijn bereid om de openbare rust te handhaven en men verhoopt dat alles stil zal afloopen.

De heer Zorilla heeft zijn voornemen te kennen gegeven om van de staatkunde af te zien, doch zijne vrienden pogen hem te overhalen om hem van gedacht te doen veranderen.

De vereeniging der spaansche republiekeinen heeft besloten af te wachten, om te zien welke wendingen de zaken in Spanje zullen nemen, en zich te bepalen tot kalme betoogingen ter voordeele der republiek.

Men schrijft van op de grenzen der Pyreneën, 9 februari:

Wij zijn als overstelpt door een zondvloed van brieven en dagbladen uit Madrid: 9 koeriers te gelijk.

De beweging der Carlisten breidt zich uit in de 8 provinciën van het noorden enb ereikt die van het centrum en het zuiden.

Navarra, Guipuzcoa, Biskaje en Alava richten bataillons in; Barcelona, Gerona, Lerida, Tarragona formeeren brigaden; Asturië, Aragon, Valencia, Murcië, Castellij, Toledo, Mancha, Estramadura worden doorkruist van benden.

Die groote beweging is gekommandeerd door oud-soldaten van Zamalacarregui, door officiers van het reguliere leger en door eenige grondeigenaars.

In de acht naburige provinciën versterken de generaals van Amedeus, de voornaamste steden en wapenen de *volontarios della liberdad*. Dit stelsel, dat ook dit der generaals van de Christinos was, is slecht en gevaarlijk. Catalonië organiseert zich.

Ziehier een extrakt van het algemeen dagorde van don Alfonso, vroeger, *il conte di Montmolin*.

KONINKLIJK LEGER VAN CATALONIE.
Algemeen dagorde van 23 januari 1873.

Generaals, opperhoofden, officiers en vrijwilligers!

« Na uwe schoone provinciën doorloopen, uwe noodwendigheden en uw verlangen vernomen te hebben, kom ik u bedanken voor uwen heldenmoed en uwe volharding, in het verdedigen van het katholiek geloof onzer vaders; voor uwe krijgslucht en uwe zelfverloocheningen in de harde beproevingen; voor uwe edelmoedigheid jegens de gewapende tegenkanten; voor uw bewonderenswaardig gedrag opzichtsens de bevolking. »

Gaat voort met alle denkwijzen te eerbiedigen; bestrijdt allen die welke u bestrijden met de wapens in de hand.

Il bedank ook de *somatenos* voor hunne hulp; hun geestdrift herinnert u die van onze vaders tegen den inval der Araben.

Uwe militaire en burgerlijke inrichting volledigt zich; met behulp van allen en volgens de regeling der militaire ordonnanciën en voorschriften uwer *fueros*, zullen wij welhaast een regelmatig leger, eene intendencie en volledige municipaliteiten hebben.

Leve de godsdienst — leve Karel VII — Leve Spanje — Leve de *fueros* van Catalonië!

» *De infant opper-generaal,*
» ALFONSE DE BORBON y AUSTRIA. »

Een telegram die gisteren middag uit Madrid verzonden werd en ten 4 ure te Versailles, aan het adres van M. Edgar Quinet besteld wordt, luidt, dat diezelfde avond de republiek in Spanje's hoofdstad moest uitgeroepen worden.

Die telegram was geteekend MM. Castelar en Figueras.

HET REPUBLIEK IN SPANJE.

De laatste tijdingen melden dat het republiek in Spanje geproclameerd is door 256 stemmen tegen 32.